

Mélységes fájdalommal tudatom barátaival, munkatársaival, tanítványaival és mindazokkal, akik őt szerették, hogy forrón szeretett, felejtethetlen, egyetlen, édes jó fiam,

Laky Péter

a Műszaki Egyetem tanársegédje

életének 32. évében, 1963. november 18-án, tragikus körülmények között elhunyt.

Temetése 1963. november 27-én, 14 órakor lesz a **Farkasréti temető** halottasházából, a római katolikus egyház szertartása szerint.

Drága lelki üdvéért az engesztelő szentmiseáldozatot folyó hó 28-án, ³⁰7 órakor, a Huba utcai római katolikus templomban mutatjuk be.

Gyászoló édesanyja, özv. **Laky Imréné**

Unokatestvérei: **Kamarás Árpádné, Jávor Erzsébet, Kleeberg Zoltán** és családja, **Kleeberg Dezső** és családja, **Tóth András, Jávor Géza** és felesége, valamint az egész rokonság.

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD !”

Továbbszállítás miatt koszorúk mellőzését kérjük.

CSÓTI GYÖRGY

Emlékezés Laky Péterre

A legjobb barátommal, akivel 1967-ben ismerkedtem meg egy balatoni nyaralás során, sokszor meséltünk egymásnak szeretett és nagyra becsült tanárainkról; ő a gimnáziumi történelem tanáráról, én az osztályfőnökömről. Egymást túllicítálva dicsértük emberi kvalitásaikat, kivételes műveltségüket. 1989-ben kiderült, hogy barátom szeretett tanára Antall József volt.

1990 elején egy politikai látogatás-sorozatról jöttünk haza Antall Józseffel Bécsből. Ketten ültünk a kocsiban, volt időnk beszélgetni nem csak politikáról. Meséltem neki, milyen kitűnő osztályfőnökünk volt a gimnáziumban, s közben kimondtam a nevét. Laky Péter, emelte fel hangját Antall, évfolyamtársam volt a Piaristáknál! Nagyon kitűnő ember volt, mondta elgondolkozva, mintha maga előtt látná volt diáktársát. Engem különös érzés kerített hatalmába: két jó barát tanárai szintén barátok voltak. Az élet tele van érdekes véletlenekkel. De az is lehet, hogy ez nem véletlen.

Igen, Laky Péter nagyon kitűnő ember volt. Életem végéig szeretettel és hálával gondolok rá. Nem lehet elfelejteni a felénk sugárzó gondoskodó szeretetét. Ahogy tanított, ahogy beszélt velünk. A tanítási időn kívül, önszorgalomból adott művészettörténet órákat. A különböző játékos versenyeket, az osztály-sakkbajnokságot. A titkos emlékezéseket a forradalomról, az 1957. március 15-i „kettős ünnepet”. Kamaszos arcpirulását, amikor a lányokról beszélünk. Állandóan éreztük szeretetét, állandóan tapasztaltuk gondoskodását. Pedig alig volt idősebb nálunk 8-9 évvel. Emlékezetem szerint az osztályban mindenki szerette és tisztelte. Kitűnően értette és tanította a matematikát meg a fizikát, miközben kivételes humán műveltséggel rendelkezett. Verseket is írt, és állítólag nem is akármilyeneket. Gyurkovics Tibor, aki szintén diáktársa volt, megígérte nekem, hogy lemásolja a nála lévő kéziratokat, melyeket halála óta őriz.

Szüleink után tanárainknak van meghatározó szerepe abban, milyen emberekké válunk, hogyan viszonyulunk tanuláshoz, munkához, hivatáshoz, embertársainkhoz, családhoz, nemzethez, hazához. Laky Péter csodálatosan egészítette ki az iskolában a szüleinktől otthon kapott nevelést, oktatást és szeretetet. Meggyőződésem, hogy a IV.D-ben valamennyien sokat köszönhetünk neki, nagy hatással volt értelmünk, érzelmi világunk fejlődésére, értékrendünk és világnézetünk kialakulására. Korai, tragikus halála elmélyítette bennünk az iránta érzett szeretetet, és örökre beírta magát a szívünkbe.

Budapest, 1999. június